

PREDSTAVITEV

Beseda ima veliko moč, ker seže globoko v srce in se tam zasidra, včasih nas dvigne v neznanske višine, tista težka in sovražna pa nas pahne v globoko brezno. Človeška govorica je namreč zelo spremenljiva in nikoli ne veš, kdaj te bo pomirila in ti vlila novega upanja, kdaj pa ti bo vzela še tisto malo energije, ki jo imaš, ter te pustila duhovno lačnega in žejnega. Samo ena beseda je vedno živa in učinkovita: Božja beseda. Ta beseda ni nek pojem in umsko modrovanje, ampak je oseba, ki te ljubi in te objema kot najdragocenejši zaklad. Evangelij je vesela novica o Bogu, ki je ostal med nami. Čutimo ga vsak dan, pri bogoslužju nas vedno nagovarja in zato je vsaka sveta maša srečanje z ljubljeno osebo.

Ko sem sestavljal kratke razlage, ki so vezane na evangelij dnevnega bogoslužja, sem imel v mislih srečevanje z Jezusom, ki ga pooseblja duhovnik, voditelj svete maše. Po prebrani Božji besedi bi moralo biti nekaj časa za tiho premišljevanje in kratko duhovnikovo spodbudo, na kaj moramo biti pozorni, da bo naše prijateljstvo z Jezusom iz dneva v dan bolj napredovalo. Pri sestavljanju kratkih razlag evangelija so mi bili v pomoč različni komentarji, a hkrati sem skušal teološko govorico približati današnjemu verniku, ki razmišlja in čuti drugače, kot je to čutil preprosti beduin, ki ni znal ne brati, ne pisati. Božja beseda je namreč večna novost, ki mora biti stalno podanašnjena, ukoreninjena v sodobno družbo, ki se ravno tako počuti neodrešena, kot je to bilo v Jezusovem času.

Dragi sobrat v duhovništvu. Založba Salve, ki praznuje srebrni jubilej svojega delovanja, ti poklanja te komentarje, da bodo tvoja srečanja z verniki živa in učinkovita. Kratek nagovor je vedno priložnost, da ljudi, ki jih imaš pred seboj, približaš Jezusu, našemu Odrešeniku, ki mu ni vseeno, kako živimo. Naša vera je brez oznanjevanja plitva in brez prave moči, če se stalno ne napaja ob vrelcu žive vode, ob Jezusu Kristusu. On nas vedno nagovarja, nam razlaga Pisma in nam zagotavlja: »Jaz sem z vami vse dni, do konca sveta!«

Branko Balazic, SDB

BOŽIČNI ČAS

SVETI VEČER

Vseh rodov je torej: od Abrahama do Davida štirinajst rodov, od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov, od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov. Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha (Mt 1,17-18).

Rodovniki so vedno zanimivi, ker razkrivajo začetek in razvoj določenega rodu. Tudi Jezusov rodovnik je tak in povezuje med seboj tri pomembna obdobja: prvo se začne z Abrahamom, drugo z Davidom in tretje z Jezusom. Jezus izhaja iz Abrahama, ki je zaradi svoje vere postal »oče narodov«, nato se nadaljuje v Davidovem rodu, kajti Jožef je Davidov potomec, Jezus pa predstavlja višek, začetek novega rodu, v katerem imamo vsi svoje mesto. Ta rod ni povezan s krvnimi vezmi, temveč je duhovne narave, ker ga povezuje vera v tistega, ki je na začetku, vera v Jezusa, našega Odrešenika.

POLNOČNICA

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. Tudi Jožef je šel v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanj ni bilo prostora (Lk 2,1-7).

Luka je lepo povezal dva dogodka: Avgustov ukaz popisovanja prebivalstva in Jezusovo rojstvo v hlevu. Cesar Avgust je vladal prestižnemu rimskemu imperiju, zato je v svoji oholosti zapovedal popis prebivalstva, da bi lahko izterjal davke. Jezus, ki je vladar nad vsemi vladarji, pa je rojen v skromnem hlevu. Njegovo kraljestvo je nezatno, a je mogočno, ker imajo vanj prost dostop vsi ljudje. Jezus je bil kot odrešenik in kralj razodet pastirjem, ljudem z roba družbe, ki jih nihče ni maral. Pri njem imajo posebno mesto majhni, ubogi, zatirani, grešniki. To je pravo veselje, ki so ga oznanjali angeli.

ZORNA MAŠA

Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdi-mo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli (Lk 2,15-16).

Jezus se je rodil, starodavne napovedi so se uresničile, pastirji verujejo angelom in gredo na prizorišče, da se še sami prepričajo o dogodku. Najdejo dojenčka in otrokova starša. Na prvi pogled to ni nič posebnega in vendar verujejo, da je vse, kar so slišali res. Pripovedujejo o prikazni angelov in o naročilu, kam naj gredo. Marija posluša, vse, kar sliši, shrani in premišluje v svojem srcu. Pastirji se vrnejo k svojim ovcam in hvalijo Boga. Tak je proces spreobračanja: najprej poslušaj, nato premišljuješ, greš na kraj dogodka ter veruješ, da je Bog s teboj in te ne bo nikoli zapustil.

DNEVNA MAŠA

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela (Jn 1,1-5).

V stari zavezi so poznali dva izraza, ki sta predstavljala isto stvarnost: Beseda in Modrost. Oba izraza sta bila povezana z Bogom, ki je bil, preden je vse nastalo, svet. Modrost ali Beseda je vse ustvarila in ta ista Modrost je bila poslana na zemljo, da izpriča Božjo voljo. Zato evangelist Janez za Jezusa uporabi izraz Beseda: Jezus je bil v začetku vsega, sedaj pa je prišel, da se razodene svetu kot Očetov poslanec in naš Odrešenik. Prišel je za nekaj časa, da dovrši to, kar je Adamov greh porušil, nato pa se spet vrne tja, kjer je od zmeraj. Jezus je Emanuel – Bog, ki je med nami in z nami.

26. DECEMBER

Varujte pa se ljudi, ker vas bodo izdajali sodiščem in bičali po svojih shodnicah. Pred oblastnike in kralje vas bodo vlačili zaradi mene, v pričevanje njim in poganom. Kadar pa vas izročijo, ne skrbite, kako in kaj bi govorili, kajti tisto uro vam bo dano, kaj naj bi govorili (Mt 10,17-19)

Jezus je svoje učence pripravljaj na čas, ko bo od njih odšel in takrat bodo nastopili težki časi za Cerkev. Začela se bodo preganjanja, razkropili se bodo, marsikateri bo zaradi svojega verskega prepričanja končal v zaporu in njegovo življenje bo na nitki. Kaj storiti v takšnih kriznih trenutkih? Jezusov odgovor je jasen: »Kadar pa vas izročijo, ne skrbite, kako in kaj bi govorili, kajti tisto uro vam bo dano, kaj naj bi govorili!« Če imaš močno vero, bo sleherni strah odveč. Sveti Duh te bo vodil in ti predlagal, kaj moraš govoriti! Lep zgled nam je prvi diakon sveti Štefan.

27. DECEMBER

Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval (Jn 20,5-7).

Evangelist Janez je glede obnašanja apostolov na velikonočno jutro zelo jasen: nihče od njih ni verjel, da se kaj takega lahko zgodi. Čeprav so hodili za Jezusom tri leta in jim je večkrat govoril o vstajenju, niso razumeli njegovih besed. Hkrati pa je Janez tudi zapisal, kako sta s Petrom zaznala, da je vstajenje resničnost: tekla sta h grobu, videla sta povoje, vendar prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, ni bil med povoji, ampak posebej zvit na drugem mestu. To je bilo za njiju jasno znamenje: Jezus ni mrtev, samo odšel je, vendar se bo vrnil in ga bodo spet videli.

28. DECEMBER

Ko je Herod videl, da so ga modri prevarali, se je zelo razjezil. Poslal je svoje ljudi in dal v Betlehemu in v vsej njegovi okolici pomoriti vse dečke, stare dve leti in manj, po času, kakor ga je skrbno poizvedel od modrih (Mt 2,16).

Jezusovo rojstvo je dogodek, ki bo prava prelomnica človeškega zgodovine. To rojstvo predstavlja začetek novega obdobja, ki ga bodo potrdili pričevalci: Herod bo poslal vojsko, da v Betlehemu pomorijo vse dečke, stare do dveh let. Ti nedolžni otroci pa bodo pričevali brez besed, z darovanjem svojega življenja. Gre za dve vrsti pričevanja: Herodovo je povezano z bojem za oblast in uničevanjem vsega, kar se temu zoperstavlja, nedolžni otroci pa pričujejo za resnico, da je Bog alfa in omega, začetek in konec. Od njega prihajamo in k njemu se vračamo, zato ga častimo in tako utrjujemo svojo vero.

29. DECEMBER

Ko so se dopolnili dnevi njenega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so ga prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj se imenuje svet Gospodu« (Lk 2,22-23).

Marija je ravnala v skladu s postavo. V vsej ponižnosti in pokorščini sta z Jožefom prinesla otroka v tempelj, da bi svojega prvorojenca odkupila in kot pripadnika revnega sloja prebivalstva darovala dve grlici ali dva golobčka. Starček Simeon, ki je večino svojega življenja preživel v templju, je v otroku prepoznal odrešenika, po katerem je dolga leta hrepenel in sedaj je bil pripravljen na dokončno srečanje z Bogom v nebesih. Tudi on je zapel lepo hvalnico in slavil Boga. Ta starček nam je za zgled, kako je treba po Bogu stalno hrepeneti, ga iskati in se ne naveličati. Vztrajnega prosilca Bog vedno nagradi.

VELIKONOČNÍ ČAS

VELIKONOČNA VIGILIJA

A

Po soboti, ko se je svital prvi dan tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija pogledat grob. In glej, nastal je močan potres, kajti Gospodov angel je prišel iz nebes. Pristopil je in odvalil kamen ter sédel nanj. Videti je bil kakor blisk in njegovo oblačilo je bilo belo kakor sneg. Od strahu pred njim so stražarji vztrepotali in postali kakor mrtvi (Mt 28,1-4).

Vse pripovedi o Jezusovem vstajenju imajo nekaj skupnega: zgodilo se je na prvi dan v tednu, žene gredo h grobu, da bi truplo mazilile, kamen od groba je odvaljen, oznanilo je povezano s tem, kar je Jezus govoril o svojem trpljenju in vstajenju. Matej in Marko imata še eno sporočilo, naj žene sporočijo novico apostolom, ki naj odidejo v Galilejo. Matej ima za nosilce vstajenjske novice celo stražarje, ki tečejo v mesto in duhovnikom poročajo, kaj se je zgodilo. Vendar jih Matej ne obravnava kot očitvidce vstajenja. To so lahko samo apostoli in tisti, ki verujejo v vstajenje.

B

Mladenič je rekel ženam: »Ne čudite se! Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Bil je obujen. Ni ga tukaj. Poglejte kraj, kamor so ga položili. Toda pojdite in povejte njegovim učencem in Petru: »Pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel« (Mr 16,6-7).

Markov evangelij je najstarejši in njegovo vstajenjsko poročilo je zato najbolj avtentično: grob je prazen, Jezus je vstal. Vstajenje je takšno presenečenje, da so žene »stopile ven in zbežale od groba. Trepotalo so in bile vse iz sebe. In nikomur niso nič povedale, kajti bale so se«. Tako se obnaša človek, ki se preveč zanaša na svojo pamet in ni odprt za Boga. Zanj je vstajenje blodnja, s katero se ne more sprijazniti. Zanika jo in se obnaša pred drugimi kot tisti, ki ve, kaj je resnica. Svoje zmede noče priznati, ker se boji, da ga bodo imeli za neumnega. Vstajenje dojame samo tisti, ki veruje.

C

Žene so se prestrašile in povsile obraz k tlom. Ona dva pa sta jim rekla: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen. Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji: »Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi, biti mora križan in tretji dan vstati.« (Lk 24,5-7).

Luka se ni toliko zaustavljaj ob odprtem grobu, ampak je bil bolj pozoren na vstalega Jezusa, ki govori in razlaga, da se uresničuje to, kar je bilo napovedano. Apostolom se pripovedovanje žena, ki pravijo, da so ga videle, zdi blebetanje in jim ne verjamejo. Peter pa je vstal in stekel h grobu, zagledal je povoje in se vedno bolj čudil temu, kar se je zgodilo. Apostoli so rabili nekaj časa, da so sprejeli vstajenjski dogodek. Najbolj zanesljiva pričevalca sta bila učenca na poti v Emavs: Vstalega zanesljivo spoznamo v bogoslužju, po Božji besedi in po lomljenju kruha.

VELIKA NOČ

Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob (Jn 20,3-6).

Apostoli niso verjeli ženam, ki so pripovedovale, da je grob prazen. Peter in Janez gresta hitro h grobu, Janez je celo hitrejši, a ne vstopi prvi. Peter ima prednost, ker ga je Jezus izbral in mu določil prvo mesto med apostoli. Tako se počasi ustvarja vodstvo Cerkve: na zemlji bo njen voditelj apostol Peter, ki je sicer prvi med enakimi. Preteklo pa bo še kar nekaj časa, da bodo apostoli sprejeli dejstvo, da se je treba poglobljati v Pisma, ki govorijo o tem, da je Jezus moral vstati od mrtvih. Ta vera v Vstalega se krepi počasi, ker se naš razum stalno upira, da bi sprejeli to resnico.

PONEDELJEK v velikonočni osmini

Hitro sta zapustili grob in s strahom ter velikim veseljem stekli sporočit njegovim učencem. In glej, naproti jima je prišel Jezus in rekel: »Pozdravljeni!« Oni dve sta pristopili, mu objeli noge in se mu poklonili. Tedaj jima je Jezus rekel: »Ne bojta se! Pojdita in sporočita mojim bratom, naj gredo v Galilejo; tam me bodo videli« (Mt 8,8-10).

Vstali Kristus je vsem zmešal načrte, kajti dogodek je presenetil tako stražarje kot žene, ki so prišle h grobu, da bi truplo mazilile. Vojaki so bili nevtralni opazovalci, nemočni, boječi in tako ne zares pravi pričevalci o vstajenju. Tečejo k duhovnikom in sporočijo novico. Z ženami je drugače, ker h grobu niso prišle zaradi neke obveznosti ali radovednosti, temveč iz ljubezni do umrlega. Njim se Vstali razodene, kar je bila posebna milost, Jezusov zastonjski dar. Podobno držo moramo imeti mi, če hočemo priti do izkušnje vstajenja. Potrebna je vera v večno življenje in ga bomo spoznali.

TOREK

v velikonočni osmini

Jezus je rekel Mariji Magdaleni: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?« Mislila je, da je vrtnar, in mu je rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.« Jezus ji je dejal: »Marija!« Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuní« (kar pomeni Učitelj). Jezus ji je rekel: »Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu« (Jn 20,15-17).

Marija Magdalena išče truplo, mrtvega Jezusa. Jezus se ji prikaže kot živi, a ga ne prepozna, zanjo je neznanec. Potreben je osebni kontakt, zato jo Jezus pokliče: »Marija!« Ko se ga hoče dotakniti, pride do popolnega razodetja Vstalega: Jezusa se mora vrniti k Očetu, ker je njegovo poslanstvo zaključeno, zato Marija prejme naročilo, naj apostolom sporoči, kje ga bodo srečali. S tem dogodkom nas evangelist Janez uvaja v Gospodovo novo navzočnost in nov način, kako ga bomo srečevali. Ta novi način Jezusove navzočnosti bo tak, da bomo čutili, kako sta Oče in Sin eno med seboj.

SREDA

v velikonočni osmini

Jezus je učencema na poti v Emavs rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih (Lk 24,25-27).

Evangelist Luka v zgodbi o dveh učencih na poti v Emavs spregovori o novi obliki Jezusove navzočnosti. Kako ga bomo srečevali? Jezus je navzoč v vseh Pismih. Vstalega Jezusa ne bomo srečevali v izrednih dejanjih, temveč v Božji besedi. »Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« je Jezus karal svoja poslušalca. Križ vendar ni neka katastrofa, ampak nujna stvar na poti našega odrešenja. Jezus je tako navzoč tudi pri sveti maši: najprej v Božji besedi in nato v lomljenju kruha. Jezusa se ne moremo fizično dotakniti: lahko ga poslušamo in prejmemo pri obhajilu.

ČETRTEK v velikonočni osmini

Ko so se pogovarjali o tem (Emavs), je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz« (Lk 24,36-39).

Tokrat nam Luka prikazuje srečanje z Vstalim na čisto človeški način: Jezus je živ, ker ga apostoli vidijo, se ga dotikajo in jedo z njim. Vstali jim pokaže svoje roke in noge, kar pomeni, da je on zares isti, ki je visel na križu, sedaj pa je popolnoma svoboden in lahko pride, kadar hoče; se prikaže, kjer želi, daje navodila, razlaga Sveto pismo in se da prepoznati. Hkrati je drugačen in isti, ni živ le njegov duh, ampak živi kot popolni človek. Evangelist Luka nam hoče s tem dokazati, da če Vstali ni neka iluzija, potem je naše upanje utemeljeno. Jezus živi, tudi mi bomo živeli!

PETEK v velikonočni osmini

Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so mu: »Nič.« Tedaj jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči (Jn 21,4-6).

Jezus se prikaže učencem pri njihovem vsakdanjem delu, med ribolovom. Evangelist Janez nam hoče pokazati, da se srečanja z Vstalim dogajajo sredi običajnega življenja in niso nek spomin na pretekle dogodke. Jezus pride, prevzame iniciativo, se da prepoznati, naredi čudež obilnega ribjega lova, kot se je to dogajalo ves čas, ko so bili z njim. Ta izkušnja nas postavlja pred dejstvo, da smrt nima več popolne oblasti, ker jo je vstali Gospod premagal. Jezus je še vedno med nami kot tisti, ki nas zbira, nam svetuje, nas tolaži in krepi prijateljstvo. On je še vedno živi Bog med nami.

SOBOTA *v velikonočni osmini*

Jezus se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi. Grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli obujenega. Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,14-15).

Nevera apostolov je očitna. Ne nasedajo govoricam žena, ki trdijo, da so videle Vstalega. Nihče ne more reči, da so učenci naivni možje, ki slepo verujejo. Na prvem srečanju je Jezus grajal njihovo duhovno slepoto. In vendar nas Marko skuša prepričati, da Jezus kljub temu svojega poslanstva ni zaupal ne ženam, ne učencema na poti v Emavs, ampak enajsterim, ki jih je bilo težko prepričati glede resničnosti vstajenja. Utemeljitelji krščanstva in misijonarji ne bodo popolni ljudje, ampak dvomljivci in povprečnejši. Samo grešniki, ki kljub svojim slabostim verujejo, so lahko zgled za posnemanje.

VSEBINA

PREDSTAVITEV	5
ADVENTNI ČAS	7
1. ADVENTNA NEDELJA	9
2. ADVENTNA NEDELJA	14
3. ADVENTNA NEDELJA	19
4. ADVENTNA NEDELJA	23
BOŽIČNI ČAS	29
SVETA DRUŽINA	36
JEZUSOV KRST	44
POSTNI ČAS	47
PEPELNICA	49
1. POSTNA NEDELJA	51
2. POSTNA NEDELJA	56
3. POSTNA NEDELJA	61
4. POSTNA NEDELJA	66
5. POSTNA NEDELJA	71
CVETNA NEDELJA	76
VELIKONOČNI ČAS	81
VELIKONOČNA VIGILIJA	83
VELIKA NOČ	85
BELA NEDELJA	89
3. VELIKONOČNA NEDELJA	93
4. VELIKONOČNA NEDELJA	98
5. VELIKONOČNA NEDELJA	103
6. VELIKONOČNA NEDELJA	108
7. VELIKONOČNA NEDELJA	113
JEZUSOV VNEBOHOD	118
BINKOŠTI	120
SVETA TROJICA	122
SVETO REŠNJE TELO IN KRI	124
SRCE JEZUSOVO	126

ČAS MED LETOM	129
1. TEDEN MED LETOM.....	131
2. NEDELJA MED LETOM.....	134
3. NEDELJA MED LETOM.....	139
4. NEDELJA MED LETOM.....	144
5. NEDELJA MED LETOM.....	149
6. NEDELJA MED LETOM.....	154
7. NEDELJA MED LETOM.....	159
8. NEDELJA MED LETOM.....	164
9. NEDELJA MED LETOM.....	169
10. NEDELJA MED LETOM.....	174
11. NEDELJA MED LETOM.....	179
12. NEDELJA MED LETOM.....	184
13. NEDELJA MED LETOM.....	189
14. NEDELJA MED LETOM.....	194
15. NEDELJA MED LETOM.....	199
16. NEDELJA MED LETOM.....	204
17. NEDELJA MED LETOM.....	209
18. NEDELJA MED LETOM.....	214
19. NEDELJA MED LETOM.....	219
20. NEDELJA MED LETOM.....	224
21. NEDELJA MED LETOM.....	229
22. NEDELJA MED LETOM.....	234
23. NEDELJA MED LETOM.....	239
24. NEDELJA MED LETOM.....	244
25. NEDELJA MED LETOM.....	249
26. NEDELJA MED LETOM.....	254
27. NEDELJA MED LETOM.....	259
28. NEDELJA MED LETOM.....	264
29. NEDELJA MED LETOM.....	269
30. NEDELJA MED LETOM.....	274
31. NEDELJA MED LETOM.....	279
32. NEDELJA MED LETOM.....	284
33. NEDELJA MED LETOM.....	289
34. NEDELJA MED LETOM – KRISTUS KRALJ.....	294

SLOVESNI PRAZNIKI	299
SVEČNICA – 2. FEBRUAR.....	301
SEDEŽ APOSTOLA PETRA – 23. FEBRUAR	301
SVETI JOŽEF – 19. MAREC.....	302
GOSPODOVO OZNANJENJE – 25. MAREC	303
ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA – 24. JUNIJ.....	303
SVETA APOSTOLA PETER IN PAVEL – 29. JUNIJ.....	304
JEZUSOVO SPREMENJENJE – 6. AVGUST	305
MARIJINO VNEBOVZETJE – 15. AVGUST	307
MARIJINO ROJSTVO – 8. SEPTEMBER	308
POVIŠANJE SVETEGA KRIŽA – 14. SEPTEMBER.....	308
VSI SVETI – 1. NOVEMBER	309
SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH – 2. NOVEMBER.....	309
POSVETITEV LATERANSKE BAZILIKE – 9. NOVEMBER.....	311
MARIJINO BREZMADEŽNO SPOČETJE – 8. DECEMBER.....	311